

*Новописьменний С.А.,
кандидат педагогічних наук, доцент,
декан факультету природничих наук та менеджменту,
Школяр Т.А.,
інженер з інфраструктурного розвитку та ресурсного забезпечення,
Полтавський національний педагогічний
університет імені В. Г. Короленка*

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВІДНОВЛЕННЯ ЛАБОРАТОРНОГО ОБЛАДНАННЯ ФАКУЛЬТЕТУ

У сучасних умовах розвитку науки та освіти важливим чинником забезпечення якісного освітнього процесу та ефективного здійснення наукових досліджень є наявність сучасної матеріально-технічної бази. Особливого значення набуває лабораторне обладнання, яке використовується для проведення досліджень у галузях біології, хімії, екології та біотехнології. В умовах економічних викликів та трансформацій освітнього простору особливо актуальним стає питання економічного відновлення лабораторної інфраструктури факультетів закладів вищої освіти. Одним із ефективних підходів до вирішення цієї проблеми є формування інноваційної екосистеми управління лабораторним обладнанням, яка поєднує механізми моніторингу, модернізації, цифровізації та залучення зовнішніх ресурсів.

Досвід діяльності факультету природничих наук та менеджменту Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка засвідчує, що важливим елементом розвитку наукових досліджень є системний моніторинг лабораторного обладнання. Такий підхід дозволяє визначати актуальний стан матеріально-технічної бази, планувати модернізацію лабораторій та формувати перспективні науково-дослідницькі проекти [1, 2].

Інноваційна екосистема економічного відновлення лабораторного обладнання передбачає інтеграцію кількох взаємопов'язаних елементів управління науковою інфраструктурою університету. До таких елементів належать: системний моніторинг матеріально-технічної бази; цифровізація обліку лабораторного обладнання; модернізація та оновлення дослідницької інфраструктури; залучення грантових та інвестиційних ресурсів; розвиток партнерських зв'язків із науковими установами та бізнесом.

Одним із ключових інструментів реалізації інноваційної екосистеми є моніторинг лабораторного обладнання. Він дозволяє здійснювати системний аналіз наявних технічних ресурсів факультету, визначати потреби у модернізації лабораторій та формувати стратегічні напрями розвитку наукових досліджень. Особливу роль у формуванні інноваційної екосистеми відіграє цифровізація

процесів управління лабораторною інфраструктурою. Використання цифрових баз даних обладнання, електронних каталогів лабораторних ресурсів та інформаційно-аналітичних систем дозволяє підвищити ефективність управління матеріально-технічними ресурсами університету.

У сучасних умовах придбання високотехнологічного лабораторного обладнання потребує значних фінансових ресурсів, тому одним із основних джерел його фінансування стають міжнародні гранти, освітні проекти та програми підтримки науки. У цьому контексті актуальним є формування інтегрованої моделі економічного відновлення лабораторної інфраструктури, яка включає різні джерела фінансування. Основні джерела економічного відновлення лабораторного обладнання: державні програми розвитку науки та освіти; міжнародні грантові програми; освітні інноваційні проекти; партнерські програми з науковими установами; співпраця з бізнесом та інноваційними структурами. Застосування такого комплексного підходу сприяє формуванню ефективної інноваційної екосистеми розвитку лабораторного обладнання та забезпечує стійкість наукової інфраструктури університету.

Крім того, інноваційна екосистема економічного відновлення лабораторного обладнання тісно пов'язана з розвитком осередків інтелектуального розвитку університету. Саме у межах таких структур здійснюється генерація нових наукових ідей, підготовка дослідницьких проектів та формування інноваційних освітніх практик. Це підвищує конкурентоспроможність університету у науково-освітньому просторі та сприяє інтеграції факультету у міжнародні дослідницькі мережі.

Отже, інновації в екосистемі економічного відновлення лабораторного обладнання факультету є важливим чинником розвитку наукових досліджень та модернізації освітнього середовища закладу вищої освіти. Системний моніторинг лабораторного обладнання, цифровізація управління матеріально-технічними ресурсами, розвиток грантової діяльності та інтеграція партнерських програм формують комплексний механізм модернізації лабораторної інфраструктури університету. Запровадження інноваційної екосистеми управління лабораторним обладнанням сприятиме підвищенню ефективності наукових досліджень, розвитку біотехнологічних напрямів науки та формуванню сучасного науково-освітнього середовища університету.

Список використаних джерел:

1. Школяр Т. А. *Проектний підхід у розвитку матеріально-технічної бази закладу вищої освіти // Управління інноваційною діяльністю в освіті та у виробництві : матеріали Всеукр. наук.-практ. семінарів (м. Полтава, 14-15 березня 2024 р.) / за заг. ред. М. В. Гриньової. Полтава : ПНПУ імені В. Г.*

Короленка, 2024. С. 264-267. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/25820>

2. Школяр Т. А. Важливість збереження матеріально-технічних об'єктів як бази діяльності закладу освіти // Сучасний стан біосфери у науковій спадщині академіка Володимира Вернадського в контексті сучасних техногенних загроз : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (19 березня 2024 року). Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2024. С. 196-198. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/23602>

Оспіщев Д.С.,
здобувач вищої освіти,
Воронкова В.Г.,
доктор філософських наук, професор,
завідувачка кафедри управління та адміністрування,
Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю. М. Потебні
Запорізького національного університету

ПСИХОЛОГІЧНА СТІЙКІСТЬ ТА ЕТИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КЕРІВНИКА В УМОВАХ ВІЙНИ І ПОСТВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Як демонструє сучасна епістемологічна рефлексія у сучасних умовах війни та складного поствоєнного відновлення суспільства особливого значення набуває роль керівника, здатного ефективно діяти в кризових ситуаціях. Війна створює для управлінської діяльності умови постійної невизначеності, психологічного напруження, обмежених ресурсів і підвищеної відповідальності за життя та добробут людей. У таких обставинах керівник має не лише приймати стратегічні рішення, а й підтримувати психологічний стан колективу, формувати довіру та сприяти згуртованості людей. За результатами міждисциплінарного дискурсу психологічна стійкість і етична відповідальність керівника стають ключовими чинниками ефективного управління. У поствоєнний період ці якості залишаються не менш важливими, адже суспільство потребує відновлення соціальних зв'язків, стабільності та довіри до інституцій. Дослідження психологічної стійкості та етичної відповідальності керівника є актуальним, оскільки дозволяє визначити механізми ефективного управління в умовах криз і сприяє формуванню нових підходів до лідерства у процесі відбудови держави.

Згідно з інноваційною парадигмою психологічна стійкість керівника розглядається як здатність особистості зберігати внутрішню рівновагу, ефективність мислення та здатність до прийняття рішень у складних, стресових і небезпечних умовах. Вона проявляється у здатності контролювати емоції, адаптуватися до швидких змін, підтримувати власну мотивацію та мотивувати